

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Selskaber i vort Land, saa ogsaa det er under Kontrol. Jeg tror, vi er inde paa det rigtige Spor paa det Omraade. De store Tal, som det ærede Medlem læste op for Udbytter fra Tider, der ligger 20 Aar tilbage, har vi i hvert Fald ikke noget at gøre med i dette Øjeblik, og naar det ærede Medlem vil sammenligne med ledige Penge, som man indsætter i en Bank til $\frac{1}{2}$ pCt. eller ingenting, er det et mærkeligt Sammenligningsgrundlag alene af den Grund, at dette er paa lang Sigt, og det ærede Medlem ved, at Rentefoden i vort Land endnu tangerer henimod 4 pCt., som er Normen for Kreditforeningsobligationers Afkastning.

Jeg kan altsaa tiltræde de Ændringsforslag, jeg har nævnt, og jeg kan ikke tiltræde Ændringsforslagene Nr. 3 og Nr. 4, som jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme imod.

I øvrigt takker jeg igen for den hurtige Behandling fra Udvalgets Side.

Bording: Den højtærede Handelsminister meddelte nu, at han tog det fulde Ansvar for den Politik, der var ført, og for de Dispositioner, der var truffet i Handelsministeriet, siden han blev Medlem af Regeringen. Jeg spørger da den højtærede Handelsminister: Hvad er Aarsagen til, at Handelsministeren har holdt 8 000 Tdr. Land Sukkerroer uden for den almindelige Ordning, uden for Rationeringen og dermed begunstiget visse Virksomheder og Personer med Hensyn til Sukkerfordelingen i Forhold til andre, og hvad er Aarsagen til, at han har holdt Rigsdagen uden Kendskab til saadanne Forhold ved Lovforslagets Fremsettelse?

Aksel Larsen: Den højtærede Handelsminister var meget vred paa mig. I Begyndelsen forstod jeg ikke rigtig hvorfor, thi det forekommer mig, at jeg under hele denne Sags Behandling ikke har skudt paa Handelsministeren personlig, men har regnet med, at det maatte være hans Embedsmænd, der havde Ansvaret. Han er ret ny i Bestillingen, og man kan ikke hænge ham op for, hvad der er begaaet i Ministeriet, han maa komme ind i Sagerne først. Men nu da han personlig har taget det fulde Ansvar for, hvad der er sket, og de Dispositioner, der er truffet, er det noget helt andet.

Den højtærede Minister forsømte, da han var heroppe, en meget vigtig Ting. Jeg har spurgt og gentager Spørgsmaalet: Har vi, naar denne Sag nu bliver færdigbehandlet under de skandaløse Former, det sker

her paa Rigsdagen, nogen Mulighed for at faa de Oplysninger, vi ikke har kunnet faa i Udvalget, en ordentlig Besvarelse af vort Spørgsmaal, om vi kan faa det virkelige økonomiske Grundlag for Sukkerproduktionen her i dette Land oplyst? Det maa tilkomme Ministeren at svare paa det. Det maa være Ministerens Departement, der skal samle de Oplysninger, det drejer sig om. Naar vi ikke i Udvalget har kunnet faa de Oplysninger, regnede vi ikke med, at det var, fordi man vilde forholde os dem, men fordi der ikke var Tid, men jeg spørger saa: Kan vi faa dem, efter at Sagen er gjort færdig fra Rigsdagen?

Ministeren siger, at hvad angaar det at komme for sent, og at det er Jaskeri, gælder det samme hvert Aar. Det er ingen Undskyldning, der virker paa mig. Jeg har, hver Gang Sagen har været til Behandling og jeg har taget Ordet, protesteret imod, at den jaskes igennem, og jeg stillede i 1938 et formeligt Ændringsforslag, der tilsigtede, at man fremtidig mødte med Revisionsforslag i rette Tid.

Hvad angaar de Spørgsmaal, jeg ikke har faaet besvaret, siger Handelsministeren, at dem kunde jeg have stillet, dengang jeg selv var Minister. Nej, det kunde jeg aldeles ikke, jeg var ikke Handelsminister, og jeg havde andet at gøre; vi behandlede ikke Sukkerordningens Forlængelse paa det Tidspunkt, og man giver sig ikke til at spørge om Ting, som ikke foreligger. Det var i Fjor Sommer. Ingen kan forlange, at Ministrene skal behandle Sukkerordningen for 1946—47 i Sommeren 1945.

Den højtærede Handelsminister misforstaar mig eller, undskyldt at jeg siger det, lader, som om han misforstaar mig. Det er min Opfattelse, at det er det sidste. Jeg har aldeles ikke angrebet Ministeriet, fordi der muligvis er betalt en Overpris og betaales under Bordet og over Bordet paa samme Tid. Det er en Formodning, jeg fremsætter. Jeg har Grund til at fremsætte den, for enhver i Udvalget vil sige, at de har samme Formodning. Det har jeg aldrig angrebet Ministeriet for; det kan Ministeriet ikke gøre for. Jeg har kun konstateret, at saadan var det sandsynligvis. Men jeg har talt om Sortbørsforretning i den Forbindelse, ikke blot paa Grund af den Overpris, som sikkert gives i det skjulte, men paa Grund af, at der sælges Sukker uden for Rationeringen. Det er deri Sortbørsforretning bestaar, at rationerede Varer sælges uden for Rationeringen. Det er det, jeg har angrebet Ministeriet for, at det ikke alene har set paa det, men direkte har autoriseret det, og det